

Jedro moči in enotnosti

(mm) V skladu z navodili in sklepom o organiziranosti zveze komunistov v enotah in štabih teritorialne obrambe Slovenije, ki ga je sprejelo predsedstvo CK ZKS v začetku leta 1980, smo tudi v naši občini takoj pričeli uresničevati to nalogo. V vseh enotah, kjer so za to bili ustvarjeni pogoji, smo oblikovali samostojen aktiv ZK, sicer pa smo člane združevali glede na najustreznejše možnosti povezovanja. Delo komunistov v aktivih usmerja in spremlja občinski komite ZKS, ki formira sekretariat, sestavljen iz sekretarjev aktivov za usklajeno idejnopolitično dejavnost.

Članí in organizacije ZK v TO naj zlasti:

— krepijo idejnopolitično zavest in moralnopolitično trdnost in enotnost komunistov v okoljih, kjer delujejo,

— poglobljajo in razvijajo revolucionarnost, ljudskost in množičnost TO,

— utrjujejo zavestno disciplino ter tovarištvost; samoiniciativno in dosledno uresničujejo naloge v skladu z načelom demokratičnega centralizma,

— krepijo moralnopolitično in bojno pripravljenost in trdnost ter so zanj odgovorni,

— usklajujejo svoje delo s komunisti v OZD, KS, JLA IN OBČINI,

— skrbe za uresničevanje kadrovske politike ZK v TO.

Omeniti je treba, da aktivni kot mirnodobna oblika ZK v TO postanejo v primeru vojne samostojne osnovne organizacije ZK z ustreznim organiziranostjo in obveznostmi.

Dosedaj smo redno sklicevali aktivne komunistov v času vzgoje enot ali drugih oblik usposabljanja in obravnavali njihove naloge pri tem. Glede na navodila, program dela in nujnost rednega sestajanja aktivov, tudi če enota ni sklicana, smo imeli skupen sestanek vseh aktivov ZK enot TO občine Ljubljana-Siška. Sekretar OK ZKS tov. Janez Eličan je podelil informacijo o varnostno-političnem in gospodarskem položaju občine. Obravnavali smo oceno dela in vzgoje enot v minulem letu ter se seznanili z nalogami TO za leto 1981 in v srednjeročnem obdobju do 1985. Oblikovali smo tudi predloge za nove sekretarje aktivov in njihove namestnike.

Taki sestanki bodo v bodoče vsaj dvakrat na leto, lahko skupni ali po posameznih aktivih, glede na aktualno problematiko.

Po poteh Titove revolucije — Plitvice 81

Bratstvo in enotnost nista le besedi

Zvezni pohod »Po poteh Titove revolucije — Plitvice 81«, letos je bil že sedmi po vrsti, je tokrat organizirala ZSM Hrvatske. Začel se je v Vukovaru, prizorišču drugega kongresa Komunistične partije Jugoslavije, zaključili pa smo ga v Plitvicah, na zveznem zboru rezervnih vojaških starešin.

In kaj smo na pohodu počeli? Veselili smo se, peli smo in plesali, sklepali prijateljstva in ljubezni. Mladi iz vseh krajev naše države smo ponovno dokazali, da bratstvo, enotnost in prijateljstvo med narodi Jugoslavije niso le prazna publicita, ampak so trdno zasidrani v naših srcih in so ena od pridobitev revolucije, ki si je ne bomo pustili kar tako vzeti.

Toda na pohodu se nismo le zabavali. Tudi učili smo se... Koncentracijsko taborišče Ja-

SREČANJE ZRVSJ — PRAVO LJUDSKO ZBOROVANJE

(r.s) Letošnje, 11. srečanje rezervnih starešin Jugoslavije — BRATSTVO IN ENOTNOST 81, je bilo od 3. do 5. julija v krajih SR Hrvaške z osrednjo proslavo 5. julija na Plitvičkih jezerih. Pred osrednjim srečanjem na Plitvičkih jezerih so bile starešine ljubljanskih občin, v okviru delegacije SR Slovenije, gostje rezervnih starešin občine Rovinj, ki so jim izkazali izredno gostoljubnost. Organizirali so ogled mesta, obale in bližnjih otokov. Posebno pozornost pa so izkazali delavci tobačne tovarne, v kateri je zaposlenih 1100 delavcev, med katerimi je kar 650 žensk. V glavnem izvažajo v socialistične države. V tovarni je že pred vojno delovala močna partijska organizacija, ki je že v prvih mesecih narodnoosvobodilne borbe leta 1941 vključila veliko število delavcev v protifašistično borbo, v NO vojno. Spomenik padlim borcem in žrtvam nasilja, kjer je delegacija položila venec, priča o veličini oboževanega boja in revolucije ter enotnosti Italijanov, Hrvatov, Slovencev in drugih občanov istrskega območja. Delegacija je bila tudi gost ZRVS Rijeke. Izkazali so izredno pozornost in ljubljanskim starešinam razkazali znamenitosti mesta.

senovac. Sedemsto tisoč žrtev. Film o grozotah ustaških klavcev, njihovo morilsko orodje in fotografije umorjenih, njihova pretresljiva pisma... Stvari in dogodki so, ki dajo človeku svoj trajen pečat. Prepričan sem, da nihče, ki je dojel jasenovsko morišče v vsej njegovi krutosti, ne bo nikoli mogel začeti vojne.

Obiskali smo tudi Titovo rojstvo hišo v Kumrovcu in njegovo delovno sobo v Samoboru — majhni in preprosti, a vendar močni po svoji izrazni sili. Jetnišnica v Lepoglavi, hiša, v kateri je bil s še dvema tovarišema ubit Mijo Orešković, eden od sedmih legendarnih sekretarjev SKOJ, zagrebško Strelišče, muzeji in spomeniki in spet bratstvo in enotnost. Odnosi, ki smo jih vzpostavili in nepozabni spomini na skupna doživetja... Tudi slovo ni bilo pretežno, saj smo si obljubili, da se bomo še srečali. In če se ne bomo videli prej, potem najkasneje na prihodnjem pohodu, ki bo čez eno leto v Vojvodini. Tam bomo spet peli in plesali, se zabavali in veselili...

OO ZSMS KS Hinko Smrekar
Borut Marvin

SAMOPRISPEVEK II

Delavci koprškega Stavbenika, TOZD Gradbena operativa Ljubljana, gradijo na Svetju osnovno šolo s 14 učilnicami, telovadnico in večnamenskim prostorom. Šola, ki je 13. objekt II. samoprispjevka ljubljanskih občanov, bo nared do pričetka novega šolskega leta.

NAŠI KLIGAJI

Srečanje Prešernovcev v Ribnem pri Bledu

Zakaj potvarjanje zgodovinskih dejstev

Borci 7. slovenske narodnoosvobodilne brigade France Prešeren niso povsem slučajno izbrali Ribnega za kraj proslave 38-letnice ustanovitve. Brigada, ki je bila ustanovljena 12. julija 1943 v Davči in je svojo zmagovito pot zaključila z osvoboditvijo Gorice, je slabila sovražnikov teror tudi na področju Jelovice, Pokljuke, bohinskega kota, Jesenic ter v neposredni bližini Bleda. V Ribnem je prvi bataljon v noči od 26. na 27. maj 1944 likvidiral orožniško postajo. S to in podobnimi akcijami so bili zadani hudi udarci pretirani samozavesti nemškemu morilskemu stroju. Okupacijska oblast in gestapo, ki sta imela svoj sedež za Gorenjsko na Bledu, sta namreč vse dotlej živela v prepričanju, da jima narodnoosvobodilni boj in partizanska vojska ne moreta do živoga.

Od teh dogodkov v Ribnem je minilo 37 let, toda predvsem starejši krajan Ribnega se Prešernovcev še dobro spominjajo. Tudi tokrat so jih pričakali s ponosom, podobno kot v času vojne vihr, ko so sejal seme upora in rahljali že načete okupatorjeve sile. Dobrodošlico je borcem izrekel predsednik sveta krajevne skupnosti Ivan Vidic; prvi komandant brigade Ivan Javor-Igor pa je ob pozdravnih besedah spomnil vse soborce na kruto resnico, da so v zadnjem letu izgubili največjega med njimi — tovariša Tita ter junaka Turjaka Mirka Malnariča.

Prav ob bitki na Turjaku se je Bogdan Javor-Peter, politkomisar bataljona Prešernove brigade, najdlje zadržal v svojem slavnostnem govoru. Šest stoletij je turjaški grad kljuboval naskoku različnih osvajalcev. Tudi belogardisti in četniki so bili trdno prepričani, da bodo za debelimi zidovi varno dočakali novega gospodarja. Borcem Prešernove je po večdnevnem obleganju uspelo prodreti za grajske zidove in takrat so za njimi zajeli tudi 695 belogardistov. »Taka izdajalska družčina je bila zbrana na turjaškem gradu«, pripoveduje Bogdan Javor-Peter. »To omenjam zato, ker nekateri skušajo prikrivati resnico in potvarjati zgodovinska dejstva. Primer za to je brošura Turjak, kjer pisec niti z besedico ne omenja, da so bili za grajskimi zidovi izdajalci slovenskega naroda, zločinci in organizatorji zločinskih pohodov... S takim pisanjem se borci ne moremo strinjati, to ni nikakršno prenašanje revolucionarnih tradicij. To je prikrievanje resnice.«

Zatem je slavnostni govornik povezal namene sedanjih nacionalističnih in nazadnjaških sil na Kosovem z dejavnostjo izdajalcev in provokatorjev v narodnoosvobodilni vojni. Pri tem je spomnil le na junaško borbo bataljona na Pokljuki, kjer je zaradi podlega izdajstva padlo 79 borcev in bork. Nekdanji politkomisar bataljona Bogdan Javor-Peter je svoj govor sklenil z mislijo, da mora sedaj v času zaostrenih družbenopolitičnih in gospodarskih razmer odgovornost dobiti svoje ime in imek. »V NOB smo to znali urejati, marsikateri komandant ali komisar je bil odstavljen s položaja in je postal navaden borec, neredko tudi za napake, ki jih ni sam zakrivil. Veliko je bilo hitro rehabilitiranih, kar pa so morali dokazati z borbenostjo in junaštvom...«